

lier på spil, ville Danmark ikke ved krigens slutning være blevet placeret blandt de allierede nationer, og vi ville ikke have været indladt i den kreds, der stiftede De Forenede Nationer i 1945. Det er den gruppe medborgere, vi kan takke for det, og de eller deres efterladte skal nu på deres gamle dage opleve den smålighed, som der her er tale om.

Jeg vil altså hellere benytte denne debat til at gøre honnør for søfolk, fiskere, politifolk, soldater og officerer, menige, kendte og ukendte i rækkerne, og jeg appellerer endnu en gang til, at man skal tænke sig om. Det burde jo være så let. Jeg har ordret nedskrevet, at fru Anne Birgitte Lundholt for få minutter siden stod på denne talerstol og sagde på sit partis vegne, at de meget gerne ville stemme for en forhøjelse af hædersgaverne.

Så henvender jeg mig til regeringen og til Socialdemokratiet: Vi har her en finanslovpartner, som meget gerne vil stemme for en forhøjelse af hædersgaverne, men som om lidt agter at gøre det modsatte. Ville det ikke være en værdig afslutning, hvis vi udsatte tredjebehandlingen, således at vi alle kan gå i tænkeboks en gang til og nå frem til den rigtige løsning?

Jeg skal i øvrigt som ordfører for CD oplyse, at som hr. Peter Duetoft, vores gruppeformand, har redegjort for, er der ingen intern uenighed i vores parti, men af regeringsloyalitet ville vores minister, erhvervsministeren, og gruppeformanden stemme sammen med regeringen, hvorimod de tre andre ville stemme for det foreliggende forslag. På grund af clearinger vil stemmemønsteret altså ikke blive på tre-to, men to-et, men meningen er den samme, og derfor denne oplysning, og jeg tror, som hr. Peter Duetoft var inde på, at alle, der tidligere har været i regering eller drømmer om at komme det, udmærket kan forstå, at det kan være nødvendigt af regeringsloyalitetshensyn at stemme med regeringen. Det har ministre fra De Konservative, Venstre og De Radikale også gjort, når de har været i regeringsstilling. Det ændrer ikke noget ved den enighed, der er i vores gruppe og i vores parti.

Men er der ikke nogen af de kære kollegaer, der vil overveje at anmode om – det skal ikke være mig, der gør det – at tredje behandling skal stoppes og udsættes, således at vi får tid til, at ethvert medlem og ethvert parti kan stemme efter sin overbevisning? Jeg er såmænd helt sikker på, at fru Anne Birgitte Lundholt ville være glad, hvis hun kunne trykke på den knap, som

hun herfra har erklæret at hun meget gerne vil trykke på.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Den 4. maj sidste år havde Folketinget en værdig og sober behandling, hvor vi forhøjede hædersgaverne. Samme dag havde vi også en tredje behandling, der indeholdt nøjagtig det samme som det, vi nu debatterer, og jeg vil i den anledning gøre opmærksom på, at 139 af Folketingets medlemmer fra Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, SF, Fremskridtspartiet, Det Radikale Venstre og CD stemte imod. Jeg er overbevist om, at samtlige Tingets medlemmer stemte efter deres overbevisning, og derfor synes jeg, det er uværdigt, at vi nu i dag sidder her og diskuterer, om vi skal have navneopråb.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Når jeg tager ordet, er det egentlig, fordi jeg føler mig ilde berørt over hr. Melchior indlæg. På den måde, hr. Melchior fremstillede tingene, står det i et uklart lys, hvorvidt vi har respekt for de mennesker, der deltog i det, vi her er sammen om i dag. Det synes jeg ikke er til at høre på. Det er klart, at når vi siger de ting, vi siger i disse sager, mener vi det. Vi har måske i samfundet i dag oplevet og oplever, at ord og ordenes betydning devalueres og ikke længere har den dybde og den mening, som de tidligere har haft, men når vi så her i salen i dag fornemmer, at ordenes dybde og betydning har noget at gøre med et eller andet beløbs størrelse, er jeg nærmest rystet, for det kan da vel aldrig være sådan, at de ting kan kædes sammen. Vi skulle vel gerne her kunne bevare ordenes betydning og dybde, uden at det kædes sammen med et beløbs størrelse.

Vi har i Venstre drøftet det her intenst, og vi er enige om at fastholde de aftaler, der blev lavet ved sidste års uddeling af ekstraordinære hædersgaver. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der i dag sker, jo ikke er, at man nedsætter gaven, men man går tilbage til det beløb, som der tidligere blev udbetalt. Hvis man ikke gør det, var det sidste år jo ikke nogen markering af en festlighed, som man gerne ville gøre noget ekstra for.

Venstre stemmer imod det forslag, som foreligger her i dag, ud fra de synspunkter, som jeg her har gjort gældende.